

İşyeri Komiteleri...

İşçi sınıfının örgütlülüğü tam da yaşamı ürettiği işyerlerinde başlar. Ve bu örgütlülük, onun adına konuşacak bir kişiye bel bağlamayı değil, kendi kaderini ellerine almayı esas alır. İlk adımı ise işyeri komitesidir.

GREV

Patron medyasının ırdıklarını, görmediklerini; yerlerinde yaşadıklarımızı, uğradığımız haksızlıkları, yaşadığımız deneyimleri paylaşmak, ülkede ve dünyada yaşananları birer işçi olarak kendi gözlerimizle yorumlayabilmek için çıkıyor. Sen de bu sese sesini kat, Sesimizin duyulması için destek ol!
GREV'e yaz!
GREV'i oku!
GREV'i okut!
UNUTMA;
GREV,
senin sesin,
senin solğun...

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!

GREV

Ocak 2021

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi

YARIN BİZİMİDİR!

2020 yılını koronavirüs salgınının yarattığı korku atmosferi ile geride bıraktık. Bir yanda kendimizin, ailemizin canının korkusu ile; diğer yanda bu zor günlerde evimize ekmek götürebilmenin kaygısı ile.

Biz canımızın derdine düşmüşken patronlar ise koronavirüs salgınına bile fırsata çevirdiler. Haber bültenlerine yansıyan rakamlar gösteriyor ki paşazadeler bu günlerde bile kâr rekorları kırmışlar.

Ama, kırdıkları kâr rekorları bile yetmedi/yetmiyor bu haramzadelere. Biz ölümle burun buruna işyerlerinin yolunu tutarken onlar elimizde avucumuzda kalan kırıntılara da göz dikmeye devam ettiler.

Bizlerden yapılan kesintilerle oluşturulan fonlarda biriken paraları devletten teşvik diyerek ceplerine indirdiler, sözde salgın önlemi diyerek ücretsiz izinleri hakkını arayan işçinin karşısında bir sopa olarak kullandılar, kıdem tazminatımıza göz diktiler.

Çalışmak için işyerlerini doldururken bulaşmayan virüs, hakkımızı ararken devletin polisinin en güzide bahanesi oldu. Ne zaman hakkımızı istesek "Salgın var!" dediler, bir de üstüne tehdit ettiler.

Yılın son günlerinde ise asgari ücret için açıkladıkları zam oranı ile işçiye, emekçiye, alinteri dökene verdikleri değeri bir kez daha gösterdiler.

Lâfta asgari ücretliyi enflasyon karşısında ezdirmediler. Ama açıkladıkları yıllık enflasyon rakamlarında zamları sadece bir ay içinde gördük yağdan yumurtaya en temel ihtiyaç maddelerimizde. Ve bir kez daha sessizliğimize güvenip patronlara teşvikler yağdırdılar.

Emeğine, onuruna sahip çıkan direnişçi işçiler hepimizi seslerine ortak olmaya, geleceğimize sahip çıkmaya, yarına umutla bakmaya çağırıyor.

■ Direnenler de var bu havalarda!

Evet! 2020 zor bir yıl oldu hepimiz için...

Ama, direnenler de vardı bu havalarda. Zalimin zulmüne inat hakkını aramaktan vazgeçmeyenler de vardı.

Sinbo işçileri patronun ücretsiz izin saldırısını püskürtüp yeniden işbaşı yaptılar. Ekmekçioğulları, Cargill, Baldır, HSK, Bimeks, Migros, PTT ve daha birçok işyerinde işçiler gasp edilen hakları için, sendikal hakları için direndiler/direniyorlar.

Yüksel direnişçileri, Cemal Yıldırım, Mahmut Konuk haksız hukuksuz ihraçlara karşı her türlü baskı ve engellemeye rağmen direnmeye devam ettiler.

■ Yarın bizimdir!

Herşeye rağmen gelecek güze günler işte bu direnişlerde filizleniyor. Sömürüye, zorbalığa, haramzadelerin açgözlülüğüne karşı öfkemiz bu onurlu direnişlerle mayalanıyor.

Emeğine, onuruna sahip çıkan direnişçi işçiler hepimizi seslerine ortak olmaya, geleceğimize sahip çıkmaya, yarına umutla bakmaya çağırıyor.

Büyük usta Yılmaz Güney'in söylediği gibi;

"Her ne kadar ertelenmiş hayallerimiz olsa da, Yarına umutla bakan gözlerimiz var..!"

Gücümüz birliğimizde...

Sincan'dan bir işçi yazdı...

İçinden geçtiğim o sıkıntılı dönemde desteğini benden esirgemeyen Sincan işçi Birliği'ndeki arkadaşlara buradan bir kez daha teşekkür ediyorum.

sy 2

Sendikalar temsiliyetimiz...

4/D'li bir kamu işçisi yazdı...

Sorular sorun. Masumane sorular sorun ki cevapları sizi aydınlığa çıkarsın. Bütün bunları terazinizde de tartın ve bu terazinizin ölçüleri insani olsun ki doğru tartabilesiniz.

sy 3

2021 mücadele yılı olsun!..

Emekçi Kadın Komisyonları yazdı...

2021 yılı bizim artık birliğimizin gücünü gösterdiğimiz, kadın ve erkek işçi-emekçiler olarak hep birlikte sömürünün karşısında hareket ettiğimiz bir yıl olmalı.

sy 6

İhraç 2016'da, Gerekçe 2019'dan!

15 Temmuz'un ardından sözde FETÖ ile mücadele bahanesi ile işinden, ekmeğinden edilen yüzbinlerde kamu emekçisinden biri olan Cemal Yıldırım hakkında yıllar sonra OHAL Komisyonu gerekçeli kararını açıkladı.

Yıldırım'a tebliğ edilen karara göre göreve iadesi haksız, hukuksuz ihraçlara karşı yaptığı eylemler nedeniyle hakkında 2019 yılında açılan bir dava olarak gösterildi. Böylece OHAL Komisyonu'nun ne işe yaradığı da bir kez daha ortaya çıkmış oldu.

COVID-19 işçi hastalığıdır!

İSİG Meclisi 2020 yılı İş Cinayetleri Raporu'nu yayınladı. Açıklanan rapora göre 2020 yılında en az 2427 işçi iş cinayetlerinde hayatını kaybetti.

Tespit edilebilen iş cinayetlerinin %31'i Covid-19 nedeniyle gerçekleşirken ölen işçilerin %44'ünün 28-50 yaş grubunda olduğu açıklandı.

Yine rapora göre en az 388 işçi ise trafik ve servis kazalarında hayatını kaybetti.

TTF işçisi Fatih Şahin hayatını kaybetti!

Koronavirüs salgınının faturasını işçiler canı ile ödemeye devam ediyor.

İSİG Meclisi'nin açıkladığı verilere göre 2020 yılında en az 741 işçi Covid-19 nedeni ile hayatını kaybetti. Böylece Covid-19'un bir işçi sağlığı sorunu olduğu da bir kez daha ortaya çıktı.

Covid-19 nedeniyle en son kaybettiğimiz işçi kardeşlerimizden biri ise Türk Traktör işçisi Fatih Şahin oldu.

Şahin, 8 Ocak'ta Covid-19 nedeni ile hayatını kaybetti.

Gücümüzü birliğimizden ve sınıf bilincimizden alalım!

Sincan'dan bir işçi

Yakın zamana kadar Ünal Kuruyemiş'te çalışıyordum. İşten çıkmak zorunda bırakıldım. Sebebi ise statü değişimi ile ücretimi düşürmek istemeleriydi. Buna itiraz ettim. Yasalara göre bir işçinin maaşı, işçinin rızası alınmadan düşürülemezdi. Zaten asgari ücretin üstünde maaş almamıza rağmen sigorta primlerimiz asgari ücret üzerinden yatıyordu. Patron işte(!) rahatsız oldu, "Seninle yol alamam!" dedi.

Beni Kazan'daki ana fabrikaya çağırdılar. Kıdem ve ihbar tazminatımı asgari ücretten hesaplamaya çalıştılar. Ben de gerçek maaştan hesaplanmasını istedim. Hakkını arayan bir işçiyle karşılaşmanın şaşkınlığı içinde olmalarına rağmen üzerimde baskı oluşturmaktan geri durmadılar. Neyse ki hemen avukatımı aradım, bilgi aldım.

Sonunda oradan 3600 prim gününü doldurduğumdan, kıdemimi ve ihbarımı gerçek maaşım üzerinden hesaplatılarak istifa edip çıktım. Bana dayatılan ücret düşürme baskısına boyun eğmedim.

Buradan hakkımı alarak çıktım ama içinde yer aldığım sınıfın sorunları hala günceldi. İçine gireceğim iş koşulları ve sorunlar beni bekliyor. Bireysel kazanımları, tüm işçilerin kazanımına dönüştürmediğimiz sürece bir şey değişmeyecek ve biz yarınlara hayatın daha yaşanabilirliği adına bir umut aktarmayacağız.

İçinden geçtiğim o sıkıntılı dönemde desteğini benden esirgemeyen Sincan İşçi Birliği'ndeki arkadaşlara buradan bir kez daha teşekkür ediyorum. Yasal haklarım konusunda ve patron karşısında hakkımı arama meselesinde bana yardımcı oldular.

Tüm işçi arkadaşlara diyeceğim şu ki; patronların güçlü görünmesi bizim güçsüzlüğümüzündür.

Patronları mücadele etmeyerek güçlü gösteren bizler, gün gelecek onları yerle bir edeceğiz.

Gücümüzü birliğimizden ve sınıf bilincimizden alırsak insanca yaşanabilecek günler bizi beklemektedir.

Çanpaş'ta TİS başlıyor!

Ankara İşçi Meclisi

Çankaya Belediyesi'ne bağlı Çanpaş şirketinde toplu iş sözleşmesi süreci bu ay başlıyor. Geçtiğimiz TİS görüşmelerinde işçilerin talepleri belediye ve örgütlü oldukları Genel-İş bürokratları tarafından KHK bahanesi ile görmezden gelinmiş ve işçiler bunun üzerine direnişe geçmişlerdi.

Bu yıl yapılacak olan TİS'te ise KHK hükmü olmamasına rağmen işçilerde büyük bir güvensizlik var. Çünkü KHK'nın sadece bir bahane olduğunu iyi biliyorlar ve işçilerden yansıyan tablo işverene ve sendikaya duyulan güvensizliğin ağır bastığıdır.

Genel talepler arasında ise diğer kadrolu çalışan işçilerle ayı haklara sahip olmak var. Çanpaş çalışanlarının talepler konusunda aktardıkları şu şekilde: "Sözde kadroluyuz ama diğer kadrolu işçilerle aynı haklara sahip değiliz, öncelikle bu haksızlığa son verilmesi gerekir.", "Her bir arkadaşımız birden fazla parktan sorumlu oluyor, işçi almıyorlar, çok az insanla işleri yürütmeye çalışıyorlar, olan bize oluyor.", "Sendika sorunlarımıza dair bir çözüm vs. iletmiş değil, TİS masasında halledeceğiz diyorlar ama hiç güvenimiz yok.", "Bu toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde eşit işe eşit ücret istiyoruz."

Evet, Çanpaş işçileri herşeyden önce kadro adaletsizliğinin giderilmesini istiyorlar. AKP'nin seçim yatırımı olarak ortaya attığı "kadro" düzenlemesinin hiçbir sorunu çözmediğini, CHP'li belediyenin ise AKP'ye atıp tutmak dışında emekçinin haklı taleplerine kulak tıkamak konusunda bir farkı olmadığını görüyorlar.

Açık ki, başlayacak olan TİS sürecinde işçilerin haklı taleplerinin karşılanması ancak işçilerin birliği ve kararlı mücadelesi ile mümkün. Aksi durumda ne belediyenin işçilerin taleplerini karşılamak gibi bir derdi var, ne de işçilerin üyesi olduğu Genel İş Sendikası'nın...

Sorunlarımıza çözüm bulmak ve taleplerimizin eksiksiz bir şekilde karşılanmasını sağlamak için özellikle bu süreçte sendikadan da bağımsız bir şekilde 'işyeri komitelerimizi' kurmamız ve taleplerimizi, sorunlarımızı tartışarak bütün bunlara yönelik bir mücadele hattı örmemiz gerekiyor. Kaderimizi patronlara ve sendika bürokratlarına teslim etmemeliyiz. Ancak söz, yetki ve karar hakkının işçilerde olduğu bir işyeri komitesi ile, her maddenin işçilerin onayından geçerek imzalandığı bir TİS süreci ile hakkımız olanı alabiliriz.

Sendikalar teslimiyetimiz değil, temsiliyetimizdir!

4D'li bir kamu işçisi

Sendika kelime manasına bakıldığında hak aramak için oluşturulmuş, işçiyi temsil yetisine ve yetkisine sahip tüzel bir kişiliktir.

Buradan da anlaşılacağı üzere sendika, emeğin emek sömürücüleri karşısında korunması ve gerçek değerinin teslimiyetle değil temsiliyetle ve adil bir şekilde elde edilmeye çalışılması için vardır.

O yüzdendir ki istisnasız tüm sendikalar sloganlarında ve durumlarını üyelerine arzı esnasında emek, adalet sözcüklerine vurgu yapar. Zaten bu bir sendikanın varoluş sebebidir. Ve bu çerçevenin dışına çıkması zaten kendini inkar olur. Bunu söylerken "Özü sözü bir bunların" diyebilmek isterdim, ama zaten bu durumu ele alabilmek için bu yazıyı yazıyorum.

Sözümüz ile yaptığımızın bir olması haline lisan-ı hâl denir. Ama günümüzde sendikalar yoldan çokça sapmış durumda. Bu durumu dile getirmek bile manasız ki, siz bunu benden daha iyi görüyorsunuz.

Her birimizin yaşamında, hafızasında ve dünyanın değişik coğrafyalarında yaptıkları ve yapmadıklarıyla eleştiriler almış sendikalar; hem yapılarıyla hem de hedefleri ortaya koymak için kullandıkları argümanlarla ve bu hedefler için müracaat ettikleri veya vazgeçebildikleri yöntemler ile oldukça değişik tavırlar içerisine girdiler.

Bu argümanlar ülkelere, yönetim şekillerine, toplumdaki örgütlenme isteğine ve/veya işçi sınıfının ayakta kalma içgüdülerinin tetiklenmesine bağlı olarak değişiklik göstermekte.

Hatta ve hatta bu gücü görmeleri münasebetiyle sendikalara nüfuz eden siyasi ve devlet yapıları bu yapıyı her zaman aktif olarak kullanmış ve kimi zaman sessiz kalarak, kimi zamanda agresifleştirerek amaçları doğrultusunda hareket ettirmeye başlamışlardır.

Ükelere göre farklılık gösteren bu anlayış ülkemizde de siyasetin maşası olmayı kabul etmiş sendikaların yükselişine, diğerlerinin ise yeterince büyümemesine neden olmuştur.

İşçinin her ortamda hakkını arayabilmesi için siyasetle de dirsek teması olması gereken sendikacıların orada ne için olduklarını unutmamaları gerekir. Çünkü ekmek de, emek de siyasete (güce) kurban edilemez.

Ülkemizde de kurulu birçok sendika var ve bu sendikaların bağlı oldukları da pek çok federasyon. Bu sendika ve federasyonlardan pek çoğu da her sendikanın kullandığı aynı argümanları kullanır. Sloganları da iş, emek ve sömürüye sondur.

Ancak pek çoğu maddi gücün peşine düşmüş, var olan asıl (işçilerin) güçlerini küçük görmekteler. Bu anlamda da siyasetçilerin ağızlarına bakmaktalar. İktidara ortak olduklarında ise daha azına razı olarak konumlarını zora sokmamaya çalışıyorlar. Ne de olsa buldukları ortamın bir hissedarı olarak daha fazlasıyla nemalanacaklarını düşünüyorlar. Kısacası makam, mevki ve güçlerini korumak için işçinin hakkını pazarlık konusu yapıyor ve haklarımızı koltuklarını koruma adına peşkeş çekiyorlar.

Peşkeş ağır bir kelime diyeceksiniz ama düşünün ki; bir sendika yöneticisi işçinin adına masadayken enflasyonun da altında öneri sunsun, başka biri konuşmasında "Biraz daha uzasa karışacaktı. Böyle kapattım!" desin. Ki bunu işçi ile ilgili bir açıklamanın yapıldığı toplantıda mikrofonları kapattığını düşünerek söylesin. Bir diğeri sırf üye ve aidat kaybetmemek için işkolu değişikliğine karşı çıksın! Kurtlar sofrasından bir parça ekmek kapmak için evladını masaya terk etmek değildir de nedir bu örnekler?

Evet, tüm dünyada sendikalı olmanın ve sendikacılığın da birçok zorluğu var. Çünkü sendikalı olmak işin hakkını, hakkımızı istemek demek ki bu da zor. Bu düşüncedeki insanları bir araya getirmek ve bir çatı altına toplamaksa bambaşka bir zorluktur. Sendikaya üye olmayı patrandan hakkı olmayan birşeyi istemek gibi gören ve hatta kamuda çalışanlardan da bu patronu devlet olarak gören kişiler bu kararı verirken çok daha temkinli yaklaşmakta olaya. Öyle ki insanlarımız devletten bir şey talep etmeyi zül olarak görür kendine. Nitekim ben de. Ancak dinim bile bana hak aramanın HAK'kı anlamının bir gereği olduğunu söylüyor. Ve hatta haksızlık karşısında susan şeytandandır diyor.

Bazıları bu cümlelerin ardından "Sende yetkili sendikalara üye olarak yada dayanışma aidatı vererek bu zulme ortak olmuyor musun, destek olmuş olmuyor musun?" diyebilirler.

Eleştirin arkadaşlar eleştirin. Doğruya da yanlışa da hakkını vererek eleştirin. Zaten eleştiri sadece tenkit ederek olmaz, takdir ederek de eleştirebilirsiniz.

Sorular sorun. Masumane sorular sorun ki cevapları sizi aydınlığa çıkarsın. Bütün bunları terazinizde de tartın ve bu terazinizin ölçüleri insani olsun ki doğru tartabilesiniz. Hakkın yanında olup haksızlığın karşısında olun ki bir başkası da sizin yanında yer alabilsin ve emeğimiz gerçek ederine kavuşsun.

Bütçeden "örtülü öneneğe" milyarlar!

Hazine ve Maliye Bakanlığı'nın 2020 yılı harcama verileri yayınlandı.

AKP'li Cumhurbaşkanı'nın CHP Genel Başkanı'nı eleştirirken dilinden düşürmediği SGK'ya aktarılan 154,1 milyar TL hazine yardımına rağmen SGK açığı 91,8 milyar TL'ye ulaştı. Bir yıl içinde kamu için 1,5 milyar TL kira ödemesi yapıldığı açıklanırken örgütlü ödenekten ise 2 milyar TL'nin üzerinde harcama yapıldı.

İşçilerin alacakları kimin umurunda?

Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı İş Teftiş Kurulu Başkanlığı, 2019 yılı denetim faaliyetlerini yayımladı. Market zincirlerinden Migros, Carrefoursa, Teknosa, Tekzen, Metro, Media Market ve Vatan unvanlı 7 şirkete ait toplam 2 bin 644 şube, mağaza ve depoda denetim yapıldı.

Denetimlerde 23 milyon 545 bin 20 lira 13 kuruş alacağının ödenmediğini tespit etti. Denetimlerde, işçilerin alacaklarının ödenmesi için hiçbir adım atılmazken 2 şirkete toplam 5 milyon 233 bin 891 lira para cezası kesildi.

İşçiden kesilen vergiler beşli çeteye akıtılıyor!

5 milyon yolcu garantisi verilen Ankara Yüksek Hızlı Tren Garı 2020 yılında 727 bin yolcu kaldı. Bu nedenle yüklenici Cengiz-Kolin-Limak ortaklığına 7.5 milyon dolar ödenecek.

Yap-İşlet Devret (YİD) modeli ile yapılan Ankara Yüksek Hızlı Tren Garı'nda, 2020 yılı için 5 milyon yolcu garantisi verildi. Ancak 11.5 ayda toplam 727 bin 451 yolcu geldi. Hazine, gelmeyen yolcu için yüklenici Cengiz-Kolin-Limak ortaklığına 7.5 milyon dolar ödeyecek.

Milyonlarca işçiden kesilen vergiler böylece bir kez daha AKP'nin meşhur inşaat çetesinin cebine aktarılacak.

KULA KULLUK DÜZENİNİN ÜRETEN BİZİZ YÖNETEN DE BİZİZ

Patronlar düzenine karşı işçi sınıfının silahı...

İŞYERİ KOMİTELERİ!

Bugünün dünyasında işçilerin önemli bir bölümü kendilerini patronlar karşısında yalnız hissediyorlar. Birçok işçi yanbaşındaki işçi kardeşine de, mevcut sendikalara da güvenmediğinden yakınıyor her fırsatta.

Bu durum, yaşadığımız haksızlıklara karşı ses çıkarmamak için sürekli dile getirilen bir bahane haline gelirken yine tüm işçilerin bildiği bir gerçek var ki, karşıımızdaki sınıf, yani patronlar tepeden tırnağa kadar örgütlüler.

Bugün patronları güçlü gösteren de aslında örgütlü oldukları gerçeğidir. Ve tabii ki biz işçilerin örgütsüzlüğü...

Ama işçi sınıfının örgütlenmesinden bahsederken sadece bir sendikaya, bir partiye ya da bir derneğe üye olmasından bahsetmiyoruz.

İşçi sınıfının örgütlülüğü tam da yaşamı ürettiği işyerlerinde başlar. Ve bu örgütlülük, onun adına konuşacak bir kişiye bel bağlamayı değil, kendi kaderini ellerine almayı esas alır. İlk adımı ise işyeri komitesidir.

Nasıl, aile mevcut toplumun en temel yapıtaşı olarak niteleniyorsa, işyeri komitesi de örgütlü bir işçi sınıfının en temel yapıtaşı, olmazsa olmazdır. Bu, bazen sendikalaşma çalışması yürütülen bir işyerinde kurulan sendikalaşma komitesidir.

Bazen, patronun ya da sermaye sınıfının hak gaspı saldırılarına karşı kurulan bir grev ya da direniş komitesi.

Bazen ise sırtımızda birer kene olan patronları söküp attığımızda kurduğumuz bir işgal komitesi.

Ama her birinde amaç aynıdır. Bugüne kadar yaşamı hakkında hep başkalarının karar verdiği işçiler, işyeri komiteleri ile kendileri tartışmaya, karar vermeye ve uygulamaya başlar.

Ancak o zaman, yani ortak bir amaç için birleşip hareket ettiğimizde o hep yakındığımız güven sorunu ortadan kalkar. Ancak o zaman, aşılmaz engeller olarak gördüğümüz sendikacılar da patronlar da gözümüzün önünde küçülürler. Çünkü artık gerçek gücümüzün farkına varırız. Çünkü artık tek tek işçiler değil, "işçi sınıfı" oluruz.

■ **Kendi gücümüze güvenelim!**

İşçi sınıfının önderleri bir gerçeğin altını kalınca çizerler: "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!"

Adına kapitalizm denilen sömürü düzeni işçinin emeğinin sömürsü üzerine kuruludur. Ve, onun yaşamaya devam etmesinin tek yolu bu sömürü çarkının kesintisiz bir şekilde sürmesi ve sürekli olarak daha da ağırlaştırılmasıdır.

Bugün, patronlar birer işçi örgütü olan sendikaları da satın aldıkları hain bürokratlar eliyle yönetiyorlar. Böylece gerçekte bizim olan sendikaları kendi sömürü düzenlerinin basit birer aparatı olarak kullanıyorlar.

Ama sendika yöneticilerinin birer patron ajanı haline dönüşmesinin tek nedeni patronların politikaları değildir. Bizler bir sınıf olduğumuz bilinci ile hareket edip sendikalarımızı denetlemediğimiz için patronların politikaları bu kadar kolay hayata geçmektedir.

İşte bu yüzden sendikalarımıza sahip çıkıp denetlemek, yeniden gerçek birer işçi örgütü haline getirmek için de işyerlerinden başlayarak örgütlü bir güç ile davranmalıyız.

Ve, bugün hayal gibi görünse de, kendi haklı davamızı yönetmeye başlarken ekmek gibi su gibi ihtiyaç duyduğumuz işyeri komiteleri, sömürü zincirlerini kırdığımız günler geldiğinde dünyayı da nasıl yöneteceğimizin anahtarıdır. Unutmayalım, biz işçiler işyerlerini de dünyayı da yönetebilecek güçteyiz.

12 Eylül karanlığını yırtan fırtına!

Ülkemiz tarihinde işçilerin işyeri komitelerinden başlayarak oluşturdukları örgütlülüklerin önemini gösteren olaylardan biri Bahar Eylemleri oldu.

1989 yılının Mart ayında 600 bin kamu işçisinin toplu sözleşme görüşmelerinde yaşanan tıkanma ile başlayan eylemler 91 yılında maden işçilerinin meşhur Ankara yürüyüşüne kadar uzanan bir eylem dalgası yarattı.

İşçilerin örgütlü ve kararlı mücadelesi sermaye sınıfını o kadar korkuttu ki, hükümetin %40 zam önerisi ile başlayan toplu sözleşmeler %140 zam ile sonuçlandı.

Bundan da önemlisi ise Bahar eylemleri ile 12 Eylül'ün yarattığı korku atmosferi paramparça oldu.

Ve patronlar ile devlet adına işçilere çobanlık yaptığını sanan Türk İş'te 900 yöneticinin değişmesine neden oldu bu eylem dalgası.

Bahar Eylemleri'nin estirdiği bu hava örgütlü ve bilinçli işçi sınıfının eseri idi.

12 Eylül'ün yarattığı korku ve baskı atmosferine rağmen öncü işçiler işyerlerinde haklarını söke söke alacakları kararlı bir mücadele için hazırlanmışlardı.

1986'da Netaş Grevi ile çakılan kıvılcım dalga dalga büyümüş; 1,5 milyonu aşkın işçinin katıldığı bir eylem dalgası yaratmıştı. Çünkü işçiler kaderlerini kimsenin iki dudağı arasına bırakmadan kendi ellerine almışlardı.

■ Nelere dikkat etmeliyiz?

İşyeri Komitelerinde işçiler kendi yaşamları hakkında kararlar verir ve hayata geçirirler. Bu yüzden komitede yer alan işçilerin siyasi düşüncesine, dinine, milliyetine bakmadan öncü ve tüm işçilerin güven duyduğu kişilerden oluşması önemlidir.

Tüm bölüm ve vardiyalardan işçilerin özgür iradeleri ile seçtikleri temsilciler onların düşüncelerini komiteye taşırlar. Ve işyeri komitesinde alınan karar o andan itibaren işyerindeki tüm işçilerin ortak kararı olur ve uygulanır. İşçilerin düşüncelerinin komiteye doğru bir şekilde taşınması için ise geri çağırma hakkı oldukça önemlidir. İşçiler kendilerini temsil etmeyen kişileri görevden alabilmeli ve komiteye yeni temsilcilerini seçebilmelidir.

İşyeri komitesi öncü ve herkesin güvendiği işçilerden oluşurken, geride kalan tüm işçilerin içinde yer alacağı, görev ve sorumluluk üstleneceği komiteler oluşturulmalıdır. Örneğin kadın işçiler için ayrıca bir kadın komitesi oluşturulabilir. Ya da bir grev/direnış söz konusu ise taleplerini ve mücadelelerini diğer işyerlerindeki işçilere anlatacak ayrı bir komite olabilir. Bu örnekler ihtiyaca göre çeşitlenebilir, ama aslolan tüm işçilerin görev ve sorumluluk alacağı bir birlikteliğin işyerlerimizde inşa edilmesidir.

Söz konusu işyeri komitesi olduğunda, belki de en önemli konu bu komitelerin işçilerin özgür iradelerine dayalı bağımsız yapılar olması gerektiğidir. Patronun müdahalelerine açık ya da sendika yöneticileri tarafından oluşturulan komitelerin işçilerin özgür iradesini yansıtmaması mümkün değildir.

Bu yüzden, bugünün koşulları düşünüldüğünde bu komiteler kimi zaman gizli olarak da oluşturulabilir, hatta oluşturulmalıdır. Özellikle sendikal çalışma yürütürken oluşturulacak bir komitenin patronun işten atma saldırısı ile karşılaşmamak için gizli tutulması gerekir. Keza, sendikal işyerlerinde bile birçok sendikacının patronlarla açık işbirliği yaptığını düşünürsek bu komiteleri niçin gizli tutmak gerektiği daha iyi anlaşılacaktır.

Unutmayalım, biz gücümüzü haklılığımızdan alıyoruz. Ve aç gözlü patronlar, bugün onların çıkarını korumaktan başka birşey yapmayan devlet ve sendikacılar bizi güçten düşürmek için bölüp parçalıyor, bizi bu şekilde yönetiyorlar. Biz ise işyeri komitelerinden başlayarak sıkılı bir yumruk gibi kenetlenerek tüm dünyayı yöneteceğiz!

GERÇEK İŞÇİ DEMOKRASİSİ!

2014 yılı Şubat ayında gerçekleşen GREİF işgali bir Amerikan tekeli şahsında sermaye sınıfının ve işbirlikçi sendikal bürokrasinin suratında bir şamar gibi patladı. GREIF işçileri geleceğe miras bıraktıkları bu onurlu mücadelede işyeri komitesine dayalı örgütlenme biçimleri ile de örnek bir direniş sergilediler. Burada GREIF direnişinin açtığı yoldan kurulan Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası'nın direnişin 5. yılı dolayısıyla yaptığı değerlendirmeden bir parça sunuyoruz.

Taban örgütlenmeleri olarak fabrika komiteleri, taban inisiyatifi ve iradesini, dolayısıyla da işçilerin örgütlü direnme kapasitelerini açığa çıkarmanın etkin araçlarıdır. Taban örgütlenmesinin temel işlevi budur. Greif Direnişinin bunun her bakımdan başarılı ve etkileyici bir kanıtlanması oldu. İşgal öncesi süreçte olduğu gibi işgal boyunca da tüm sorunlar bölüm komitelerinde tartışıldı ve tüm kararlar gerçek bir demokratik işleyiş içinde alındı. "Söz, yetki ve karar", gerçekten işçilerin oldu. Aşağıdan yukarıya ve yukarıdan aşağıya sürekli bir düşünce ve bilgi akışı, her konuda açıklık, karşılıklı denetim, en doğru kararları alabilmek, en uygun tercihleri yapabilmek üzere sağlıklı ve verimli bir etkileşim... İşgal fabrikasındaki demokratik işleyişin vazgeçilmez unsurlarıydı bunlar.

İşgal boyunca bir dizi önemli karar genel işçi toplantılarında alındı. Direnişin yürütülüşünden işgal fabrikasındaki gündelik yaşamın örgütlenmesine kadar. Bu işleyiş işgalin ilk günlerinde devrimci sınıf basınına şöyle yansımıştı: "Sorunlar ve gündemler bölüm komitelerinde tartışılıyor, bölüm komitelerinde alınan kararlar ve ortaya çıkan eğilimler, günde iki kez toplanan genel toplantıda yeniden ele alınıyor. Böylelikle hem sorunlar çözülüyor, hem de mücadelenin nasıl ilerleyeceği kararlaştırılmış oluyor. Elbette Greif'te öncü işçilerden oluşan, içerisinde sendika temsilcilerinin de yer aldığı merkezi bir komite de mevcut. Ama bu komite işçilerin aşağıdan oluşan iradesi dışında bir karar alamıyor. Komitedeki işçilerin herhangi bir ayrıcalığı bulunmuyor..."

Bütün bunlardan da anlaşılacağı gibi, "doğrudan demokrasi", Greif direnişinin şahsında süslü ama boş bir laf olmaktan çıktı, gerçek bir devrimci işleyiş ve uygulama haline geldi. Örgütsüzlüğün ve disiplin

yoksunluğunun liberal mazereti olmak yerine, gerçek bir örgütlenmenin ve devrimci bir disiplinin olmazsa olmazı haline geldi. Bin türlü zorluğa, katmerli ihanete, sinsi oyalama ve parçalama girişimlerine karşı direnişçi işçilerin haftalar boyunca tek bir yumruk gibi davranmayı başarabilmesinin sırrı da buradaydı.

Her bakımdan açıklık bu demokratik işleyişin bir başka yönüydü. Temsilciler işçilerin bilgisi dışında hiçbir görüşme yapmadılar, hiçbir karar almadılar. Düzenli olarak her türden bilgiyi, gelişmeyi ve sorunu işçilerle paylaştılar, onların her türden sorularını yanıtladılar. Koşullar uygunsa eğer, bir dizi görüşmeyi genel toplantılarda bizzat işçiler önünden yapmak yoluna gittiler.

Bütün bunlar birarada, gerçek bir işçi demokrasisinin ne olduğu, ne olması gerektiği konusunda paha biçilmez bir deneyim anlamına geliyor. Greif direnişinin bu açıdan da işçi sınıfı hareketinin gelişiminde gerçek bir kilometre taşı olmuştur. Greif Direnişinin bu son derece başarılı ve etkileyici örneğinden sonra, artık devrimci taban örgütlenmesi ve demokrasisinin norm ve ölçüleri açıklık kazanmıştır. Bundan böyle bu çizgi üzerinden yürünecektir; ilerisine geçilebilecek, fakat gerisine düşülemeyecektir.

Mesele sadece bir "rektör" meselesi değil!

Sincan OSB'den bir gıda işçisi

Hatırlayalım 2013 Haziran ayında Türkiye nin her yanında dalga dalga yayılan bir başkaldırı vardı. Gezi parkında başlayan ve tüm toplumsal kesimleri etkileyen tarihsel bir direniş. Bu direnişi itibarsızlaştırmak amacıyla yapılan bir kara propaganda vardı, 'mesele iki ağaç üzerinden çıktı'.

Hepimiz biliyoruz mesele sadece ağaç değildi, emekçi halkın ve gençlerin birikmiş öfkesiydi.

Bugün Boğaziçi üniversitesinde ortaya konulan görkemli direniş de sadece kayyum ile atanan bir rektör sorunu değil.

Bütün bir emekçi halka, işçi sınıfına, kadınlara, çocuklara, hakkını arayan herkese karşı açılan savaşa verilen bir öncü tepkidir.

Ülkemizde üniversitelerin geldiği yer, 12 darbesinden sonra kurulan YÖK ile daha da tartışılmalı hale geldi kabul edelim. Buna rağmen üniversiteler hala aydınlanma adına, toplumun gelişimi adına önemli merkezlerdir.

AKP-MHP rejimi politikasını kendi ideolojik dayatmaları etrafında kuruyor. Bu ideolojik ve siyasal fiziki şiddetin önemli dayanakları var. Acımasız kapitalist uygulamaların, özelleştirme politikalarının, arttırılan sefaletin arkasına böyle bir faşist şiddeti koymak zorunda hissediyor kendini saray rejimi.

Sonra doğal olarak bu baskılara karşı çıkan herkesi terörist ilan ediyorlar.

Şunu iyice aklımıza kazıyalım, gasp edilen haklarının peşine düşen mücadele eden insanlar terörizm ile suçlanamaz!

Baskının olduğu her yerde hak arama bilinci bir şekilde gelişir ve yolunu bulur açığa çıkar.

Boğaziçi üniversitesi öğrencileri bugünlerde uzun süren toplumsal sessizliği bozdular. Başkanlık sistemi ile daha da saldırganlaşan rejime öncü bir çıkış oldular.

Öğrencilerin evlerine yapılan baskınlarda kullanılan koç başları, uzun namlulu silahlar, nasıl bir korkunun eseridir gördük.

Daha önce de havaalanı inşaatında çalışan işçiler kölelik koşullarına ses çıkardıkları için terörist ilan edildiler, hatta bugünlerde SMA hastası çocuklarına tedavi için fon aktarımı isteyen aileler hedef gösterildi. Bütün bunlar saymakla bitiremeyeceğimiz şeyler.

Saldırıyor ve azgınlaşan sömürüyü, siyasal şiddeti, kirli propagandayı bitirecek olan işçi sınıfının tüm emekçi sınıfların mücadele kararlılığıdır. Bu kararlılık her yerden ses veriyor.

Boğaziçi üniversitesi öğrencileri ve emekçilerinin başlattığı direniş dalgasını bu bilinçle selamlıyorum.

Ankara polisi bugün eşkıyalıkta, haydutlukta sınıf atladı!..

Mahmut Konuk

Direnişçi İhraç Kamu Emekçisi Mahmut Konuk 11 Ocak Pazartesi günü karşı karşıya kaldığı polis zorbalığını anlatıyor;

Her türlü zorbalıklarını gördük ama bugün işledikleri suçun kanıtlarını ortadan kaldırdılar, "gözaltı yapıyoruz" ayağına el koydukları telefonumdan paylaşılmış "canlı yayın" görüntülerini sildiler. Bildiğiniz "delil karartma" işini yaptılar.

27 Şubat 2017'den beri her pazartesi ihraç edildiğim işyeri önünde basın açıklaması yapıyorum. Gözaltı, idari para cezası, hatta "tutuklama" terörü bizi durduramadı. Tutuklu olduğum hapishanede bile "Dört Duvar Arasından Gökyüzüne" diye açıklamalarım devam etti.

Bugün işyeri önüne gider gitmez yolumu kestiler, "bugün hiç bir eylem ve etkinliğe izin vermeyeceğiz" diye tehdit ettiler. Ben içeri girerken görüntüleri çeken arkadaşım Bayram Kaya'ya saldırıp yere yaptırıldıklarını gördüm. Geri döndüm ve bağırırım"ne yapıyorsunuz" diye. "Bize hakaret etti, gözaltına alıyoruz" dediler. Telefonu ondan aldım, binaya girdim, Bayram'ın çektiği "canlı yayın" görüntülerini paylaştım. Yeniden canlı yayını açtım ve bu durumu açıklayıp "birazdan dışarı çıkınca beni de gözaltına alacaklar" deyip çıktım.

Önce "taktik" yaptılar: "kovid-19'u bahane ederek, insanları riske ediyorsun" dediler. Ben de onlara,"ben tek başıma, ağızda maske ile, uzak mesafeden kimi riske ediyorum? Tam tersine siz 10 kişi saldırarak beni riske ediyorsunuz.." derken bir anda saldırdılar, direk hedefleri cep telefonumdu. Ne yaptıysam cep telefonumu kurtaramadım. Geçen hafta "İdari Para Cezası yazıyoruz" deyip bırakırken bugün "gözaltı" işlemi yaptılar. Hani gözaltında "üst arama, eşyalara (geçici de olsa) el koyma" prosedür icabıdır ya. Adli tabip-ifade (susma hakkımızı kullandık)- tekrar adli tabip ve serbest bırakıldık. Eşyalarımızı alırken cep telefonumu kapatıp karıştırarak kilitlediklerini gördüm. Telefonu açmak için satın aldığım firmadaki elemanlardan yardım aldım. Facebook hesabıma baktığımda hem Bayram Kaya'nın çekip benim paylaştığım görüntülerin, hem de benim çektiğim görüntülerin silindiğini gördüm.

Eşkiya "delilleri yok etmiş"!..

Gel de Fransız düşünürün sözlerini anımsama!.. "Devlet gücünün içinden hukuku çıkarıp alırsanız geriye ÇETE kalır..." ÇETE aşama kaydetmiş!..

Devlet kimi koruyor?

Sincan'dan bir işçi

CARGILL işçileri geçtiğimiz günlerde Ankara'daydı. Çünkü sendikalaşma istedikleri için işten atıldılar. Açtıkları dava ile haklılıklarını ispatladılar ve işe iade kararı çıkartılar, ama CARGILL patronu işçileri işe geri almayı reddetti.

Bu haksızlığa, hukuksuzluğa dikkat çekmek isteyen CARGILL işçileri, seslerini daha fazla duyurabilmek için Tarım Bakanı ile görüşmek ve bakanlık önünde bir basın açıklaması yapmak istediler.

Ama Ankara polisi işçileri en doğal haklarını kullanmak isterken önce işçileri tehdit etti, sonra da gözaltına aldı.

Hem de öyle böyle bir tehdit değil. **Anayasal hakkını kullanmak isteyen işçilere polisin söylediği "Bir devletin gücüyüz. Size neler yapabileceğimizi gösteririz!" oldu. Neler yapabileceklerini de önce işçileri gözaltına alarak, sonra da gözaltında akşam saatlerinde bırakıp sokağa çıkmak yüzünden para cezası keserek gösterdiler.** Ne kadar trajikomik bir tablo değil mi?

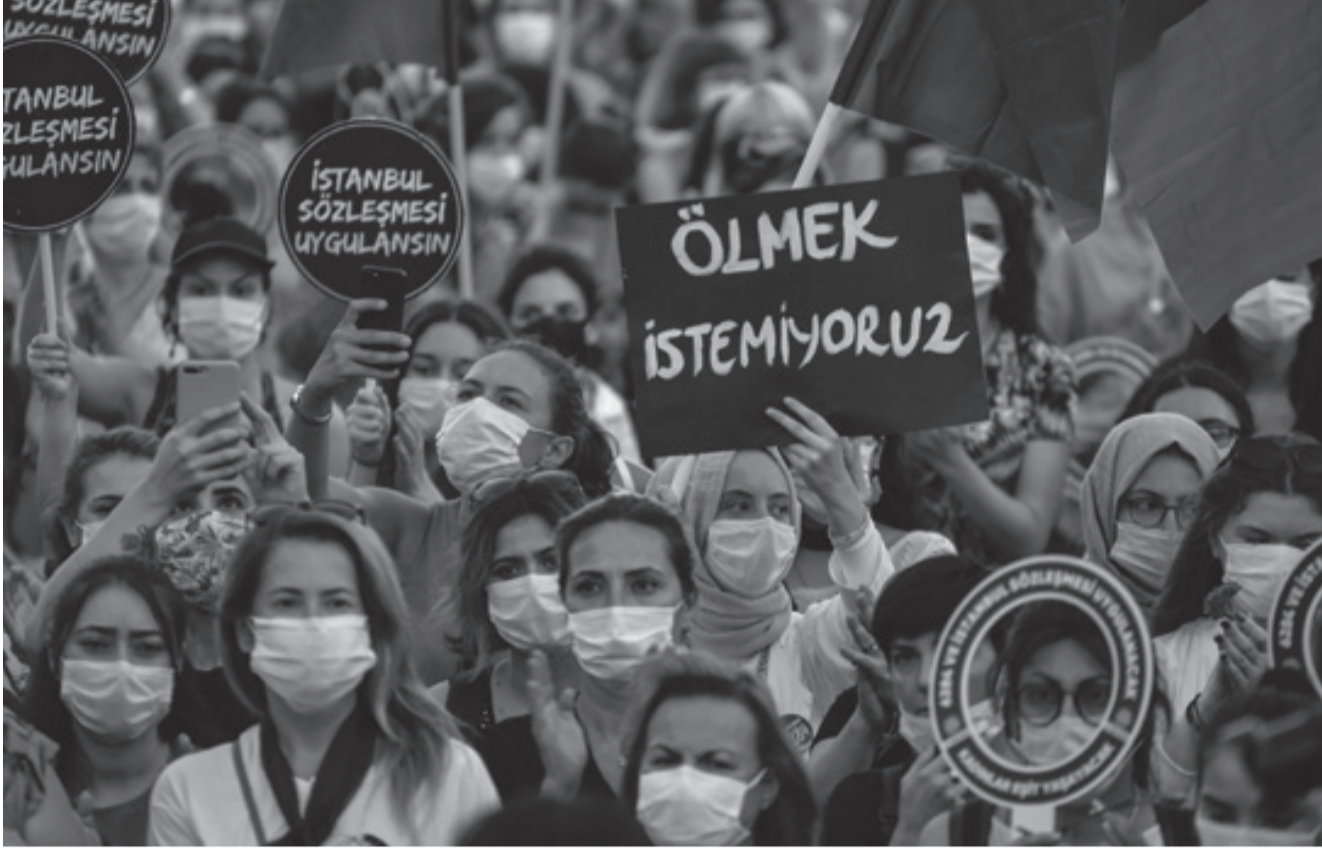
Soruyorum, polisin oradaki görevi yasaları çiğneyen Amerikan tekeli CARGILL'in yasalara uymasını sağlamak, işçinin yasal hakkını kullanmasını kolaylaştırmak değil midir?

Ama, bu ülkede işler yasalarda yazdığı gibi yürümüyor işte. Bu ülkede kağıt üzerindeki sınırlı haklarını kullanmasına bile izin vermeyenler sermayenin, para babalarının yasalarını uyguluyor, onların çıkarlarını koruyup kolluyorlar.

Lafa gelince halka hizmet için görevli olanlar, maaşlarını bile biz emekçilerin ödediği vergilerden aldığı görmezden gelenler gerçekte kime hizmet ediyor bu olayla birlikte bir kez daha düşünelim. Ve kendimize soralım: "Bu devlet kimin devleti?"

Kadın Cinayetlerine Artık Yeter! 2021 Yılı Mücadele Yılımız Olsun!

Tekstir kadın

2020 yılı sadece pandemi ile değil, kadın cinayetleri, taciz-tecavüz ve çocuk istismarı haberleri ile geride kaldı. Yılın son günlerinde ise 4 kadın cinayeti aynı gün yaşandı. Aylin Sözer, Selda Taş, Vesile Dönmez, Betül Tuğluk... Pek çok kadın gibi yaşam hakları ellerinden alınarak kadın cinayetlerine kurban gittiler.

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu verilerine göre 2020 yılında 300 kadın katledildi, 171 kadın ise şüpheli şekilde ölü bulundu. Yıl içinde kadın cinayetlerine karşı yapılmak istenen basın açıklamalarında ise yüzlerce kadın yerlerde sürüklenerek gözaltına alındı.

Mahkemelerde, yargı süreçlerinde ise hep bilindik tablo; giyilen takım elbiseye takılan kravata iyi hal indirimi, tutuksuz yargılamalar, 'soruşturmaya yer yok' raporları...

Yaşanan bütün bu cinayetler, içinde yaşadığımız sistemin kadını hem ucuz iş gücü olarak görmesi hem de eve kapatıp baskıcı politikalarla susturmaya ve sindirmeye çalışmasının ortaya çıkardığı sonuçlardır.

Sömürü sistemi biz işçi ve emekçi kadınlara her daim şiddeti, taciz ve tecavüzü, geleceksiz ve güvencesiz çalışmayı reva görüyor. Bizim sömürümemiz üzerinden kendi varlığını sürdürüyor. Bizim dökülen kanlarımızdan, çocuklarımızın istismar edilmesinden besleniyor.

Haksızlıklara, eşitsizliklere karşı tepkisiz, suskun bir toplum yaratmak istiyorlar. Emekçi kadınların üzerinde kurmaya çalıştıkları baskı da bu sebeptir. Bizleri cinayetlerle, taciz ve tecavüzlerle, ucuz ve esnek çalıştırmayla baskı altına almaya çalışıyorlar. Bu sebeple katillerimiz yargılanmıyor, çocuklarımızın istismarcıları aramızda dolaşıyor, güvencesiz ve asgari ücretin bile altında ücretlerle çalışmamız denetlenmiyor.

Emekçi kadın arkadaşlarımız, biz bu sömürü sisteminin her türlü eziyetini çekenleriz. Birlik olduğumuzda bizim üzerimizden kendi varlıklarını sağlayanlardan çok daha güçlüyüz. 2021 yılı bizim artık birliğimizin gücünü gösterdiğimiz, kadın ve erkek işçi-emekçiler olarak hep birlikte sömürünün karşısında hareket ettiğimiz bir yıl olmalı.

“
Biz yaşadığı cehennemini
cennete çevirmeye talip
insanlardandık.
”

- Hrant Dink

Haklarını BİLİYOR SUN

Asgari Ücret ne kadar? AGİ ne kadar?

2021 yılı için geçerli olacak asgari ücret miktarı Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk tarafından 2825 TL olarak açıklandı.

Oysa bakan tarafından açıklanan bu rakam asgari ücret değil. Brüt 3.577,50 TL. olarak açıklanan asgari ücretin net karşılığı 2.557,59 TL oluyor.

Bununla birlikte asgari ücretin belirlenmesi ile birlikte 2021 yılı için geçerli olacak AGİ miktarları ve vergi dilimleri de belli oldu.

2021 yılı içinde;

Bekar 268,31 TL

Evli eşi çalışmayan 321,97 TL

Evli eşi çalışmayan 1 çocuklu 362,22 TL

Evli eşi çalışmayan 2 çocuklu 402,47 TL

Evli eşi çalışmayan 3 çocuklu 456,12 TL

Evli eşi çalışan 268,31 TL

Evli eşi çalışan 1 çocuklu 308,55 TL

Evli eşi çalışan 2 çocuklu 348,80 TL

Evli eşi çalışan 3 çocuklu 402,47 TL

Evli eşi çalışan 4 çocuklu 429,30 TL

Evli eşi çalışan 5 çocuklu 456,12 TL

AGİ ödemesi alacak.

Vergi dilimleri ise, 24 bin TL'ye kadar %15, 24001-53 bin TL arası %20, 53001-190 bin TL arası %27, 190001-650 bin arası %35, 650001 üzeri %40 olarak belirlendi.

Bu tabloya göre vergi dilimi değişen işçilerin ücreti İşsizlik Fonu'ndan 2825 TL'ye tamamlanacak. Bu nedenle bekar asgari ücretli dışında işçiler gelir kaybına da uğrayacak.

Sorun, cevaplayalım!

İş yaşamında karşılaştığınız sorunları, haklarınız hakkında bilmek istediklerinizi sorun, uzman avukatlarımızın desteği ile cevaplayalım.

İLETİŞİM

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi
MAMAK İŞÇİ KÜLTÜR EVİ
Tıp Fak. Cd. 586. Sk. No: 2/A
0 (552) 534 79 14

SINCAN İŞÇİ BİRLİĞİ
Atatürk Mh. Kutsal Sk. No: 5/8
0 (552) 534 79 12

İşçi Bülteni Özel Sayı: 1598 * Fiyatı: 25 Kr * Ocak 2021 *
Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ersin Özdemir *
Yayın Türü: Yerel, süreli, siyasi, ayda bir, Türkçe *
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. *
Osmanağa Mh. Kırtasiyeci Sk. No:9 Kat:2 Daire:7 Kadıköy / İstanbul *
Baskı: Özdemir Mat. Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Topkapı (Odin)
Center No: 28/245 Zeytinburnu / İstanbul Tel: (212) 577 54 92

Cesaret bulaşıcıdır...

Sinbo işçileri direnerek kazanabileceğini ve pes etmemenin önemini bizlere gösterdiler, örnek oldular. İşte böyle kazanılır dedirttiler.

Hepimizin bildiği gibi AKP-MHP koalisyonunun sözde pandemi önlemleri arasında sözde bir "işçi çıkarma yasağı" ile birlikte ücretsiz izin uygulaması da var.

Ve o ücretsiz izin uygulaması yüzünden aylardır 2 milyonun üzerinde işçi trajikomik rakamlarla yaşamını sürdürmeye çalışıyor. Patronlar ise ücretsiz izin uygulamasını bir pandemi önlemi olarak değil ama işyerlerinden sesi çok çıkan, hakkını arayan işçileri uzaklaştırmanın bir aracı olarak kullanıyorlar.

İstanbul Haramidere'de bulunan SİNBO da bu fabrikalardan biri idi. Ama SİNBO'da ücretsiz izin dayatması ile karşılaşan işçiler kaderlerine boyun eğip ücretsiz izin dayatmasını sineye çekmek yerine direnmeyi tercih ettiler. Ve Türkiye'de ilk defa ücretsiz izin uygulamasına son verdirip işbaşı yapan işçiler oldular.

SİNBO işçileri kölece çalışma koşullarına ve gecikmeli ödenen ücretlere karşı TOMİS öncülüğünde bir sendikalaşma çalışması yürütüyordu. Sendikalaşma çalışmasını öğrenen patron sözde pandemi önlemi adı altında çalışmaya öncülük ettiğini tahmin ettiği 6 işçiyi ücretsiz izne çıkardı. İlk ücretsiz izin uygulamasının süresi dolduktan sonra bir yandan durmadan yeni işçiler işe alınırken bir yandan da 6 işçinin ücretsiz izin süresi bir kez daha uzatıldı.

Ücretsiz izin saldırısının pandemi bahanesinin arkasına saklanarak örgütlenme çalışmasına yönelik bir saldırı olduğunun bilincinde olan SİNBO işçileri bu haklılıkları ile fabrika önünde direniş başlattılar. Sendikaları TOMİS ile birlikte 31 gün süren kararlı bir mücadele yürüttüler. Bu kararlı mücadelenin sonucunda ise ilk günlerde tüm başvuruları görmezden gelen Çalışma Bakanlığı müfettişleri de işçilerin haklılığını onaylamak ve ücretsiz izin uygulamasına son vermek zorunda kaldı.

Peki SİNBO işçileri 31 gün süren direnişleri boyunca neler mi yaptılar?

İlk yaptıkları, sendikaları TOMİS ile fabrika önüne kurdukları direniş çadırında halen çalışmaya devam eden SİNBO işçisi kardeşlerine seslenmek oldu. Bir kez daha tüm SİNBO işçilerini birlik olmaya ve sendikalaşmaya çağırdılar.

Patronun işçileri direnişçilerden ayırmak için devreye soktuğu sözde sendika Türk Metal çetesinin gerçek yüzünü işçi arkadaşlarına anlattılar, kurulan kirli tuzağı boşa düşürdüler.

Kurdukları direniş çadırında bir **Direnış Okulu** başlattılar ve işçilerin tarihsel mücadelelerinden, salgın politikalarına, kadın sorunundan, yasal haklara kadar birçok konuyu tartıştılar. Direniş okullarına TTB başkanından, Çağdaş Hukukçular Derneği'nden avukatlara, aydınlardan sanatçılara kadar bir çok kişi kattılar. Üniversite gençliğiyle, emekçiden yana olan kurumlarla ve diğer işçi direnişleriyle sürekli dayanışma içinde oldular. Böylece seslerini birçok kesime de taşımayı başardılar.

Ve **direnışçi SİNBO işçileri** milyonların ücretsiz izinde olduğunu bilerek ücretsiz iznin tüm işçiler için kaldırılmasını istediler. Bunun için mecliste soru önergesi verdirmek de dahil her türlü hukuksal yolu denemeyi ihmal etmediler. Sendikaları TOMİS'i mücadele ile patrona kabul ettirdiler.

Sinbo işçileri direnerek kazanabileceğini ve pes etmemenin önemini bizlere gösterdiler, örnek oldular. İşte böyle kazanılır dedirttiler.

Şimdi sıra bizde. Gün; ücretsiz izne, işten atılmalara, düşük ücretlere ve kölece çalışmaya karşı işyerlerimizi mücadele alanlarına çevirme günüdür. Gün; SİNBO işçilerinin yaktığı çoban ateşini büyütme, onların kararlı mücadelesini örnek olarak fabrikalarda işyerlerinde sömürü düzenine karşı birlikte mücadele etme günüdür.

"İşçi sınıfı mücadelesinde kazanıma götüren yolun sadece ekonomik değil, siyasal ve sınıfsal bir bakışla, fiili-meşru mücadele yöntemleriyle direnmekten geçtiğini tekrar belirtelim. Sinbo'da yaşananlar bunun doğrulaması oldu. Üyelerimizin işbaşı yapmasıyla ilk kavgayı kazandık. Sinbo'ya dair sırada Toplu İş Sözleşmesi'ni imzalamak var.

Ücretsiz izin saldırısını ise bir fabrikada geri püskürttük, şimdi sırada sınıfa yönelik saldırılara karşı birleşik mücadele örgütlenme sorumluluğumuz var. Emekten yana olan herkesi bu konuda bir kez daha sorumlu davranmaya çağırıyoruz."

Tüm Otomotiv Ve Metal İşçileri Sendikası - TOMİS'in SİNBO direnişinin kazanımla sonuçlanmasının ardından yaptığı açıklamadan....